

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211330
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8813211330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu vo veci starostlivosti súdu teraz už o plnoletú V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú za obdobie maloletosti Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, S. D., od plnoletosti zastúpenú matkou, dcérou rodičov: matky: V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX C. D., a otca: O. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX A., toho času C. XXX/XX, XXX XX R., zast.: AK-TARABČÁK s.r.o., Hlavná 13, Prešov, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 8P/340/2013-322 zo dňa 09.05.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec sa návrhom domáhal zníženia výživného na vtedy maloletú dcéru zo sumy 60 eur mesačne na sumu 26,65 eur mesačne, počnúc dňom 01.11.2013. Otec tvrdil, že od rozhodnutia rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7P/121/2011 zo dňa 21.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoP/37/2012 zo dňa 09.07.2012, kedy bol zaviazaný prispievať na maloletú V. sumou 60 eur mesačne, došlo k podstatným zmenám jeho schopnosti a možnosti. Začal žiť v spoločnej domácnosti s družkou O. L., a to v neskoľaudovanom obydlí v obci R. a dňa 24.09.2013 sa im narodil syn P. O.. Otec nemá žiaden príjem, je nezamestnaný a jeho jediným zdrojom obživy sú sociálne dávky vo výške 62,50 eur. Má súdom určenú ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére D. vo výške 70 eur mesačne. Otcovi jeho nepriaznivý zdravotný stav nedovoľuje zamestnať sa. Je odkázaný na výpomoc svojej matky. S narodením dieťaťa sa mu zvýšili náklady na domácnosť, na nákup potravín a hygienických potrieb, cestovného na preventívne prehliadky a očkovania.

2. Matka s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila. Kolízny opatrovník neodporučil znížiť výživné, lebo to nie je v záujme maloletého dieťaťa. V priebehu súdneho konania V. O. nadobudla plnoletosť a so znížením výživného tiež nesúhlasila.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 62 ods. 1 až 3, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine považoval návrh otca na zníženie výživného za nedôvodný. Konštatoval, že zmena výšky výživného prichádza do úvahy vtedy, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov či už na strane dieťaťa alebo na strane rodiča. Naposledy bola otcovi určená vyživovacia povinnosť na dcéru V. vo výške 60,- eur mesačne rozhodnutím vydaným dňa 21.01.2012 pod sp. zn. 7P/121/2011. V danom

čase bola maloletá V. študentkou strednej školy v A. a otec bol nezamestnaný, poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur. Pri zvýšení výživného súd vychádzal hlavne z majetkových pomerov otca, ktorému bola v rámci exekučného konania ako oprávnenému vyplatená dňa 13.09.2011 suma vo výške 2.047,07 eur. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodňoval nepriaznivým zdravotným stavom, ktorý mu bráni zamestnať sa a dosahovať pravidelný príjem. Dňa 24.09.2013 sa otcovi a jeho družke O. L. narodil syn P., ktorého výživu musí taktiež zabezpečovať.

4. Z vyžiadaných správ provinštančný súd zistil, že otec bol dlhodobo, od roku 2005, nezamestnaný a jeho príjem pozostával len z dávky v hmotnej núdzi. Od júna 2015 je mu priznaný invalidný dôchodok, v súčasnosti vo výške 104,40 eur. V priebehu tohto súdneho konania V. O. ukončila strednú školu a začala študovať na vysokej škole v A.. Do školy denne dochádza a jej výdavky súvisia so zabezpečením základných životných potrieb ako aj úhradou nákladov na školské potreby.

5. Prvoinštančný súd poukázal na to, že v zmysle zákonných ustanovení vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k dieťaťu trvá dovtedy, kým dieťa aj po dosiahnutí plnoletosti nie je schopné samo sa živiť. Kritériom pre stanovenie výšky výživného sú odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Schopnosti a možnosti rodičov musí súd zhodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti uplatnenia v danom regióne so zreteľom aj na zistenú mieru nezamestnanosti a podobne. Majetkové pomery rodiča treba posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku. Zákon o rodine vychádza zo zásady možnosti dosahovania príjmu a nie iba z existujúceho faktického stavu.

6. V danom prípade súd prvej inštancie zistil, že otcovi po ostatnej úprave výšky výživného na dcéru V. pribudla vyživovacia povinnosť k synovi P.. Otec si musel byť vedomý, pri zakladaní novej rodiny, svojej vyživovacej povinnosti voči dcéram pochádzajúcim z jeho manželstva. Zdravotné problémy otca boli posudzované lekárom Sociálnej poisťovne a od júna 2015 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 99,40 eur (od 01.01.2017 v sume 104,40 eur). Oproti dávke v hmotnej núdzi, ktorú otec poberal ako nezamestnaný, sa teda jeho príjem mierne zvýšil. Sociálna poisťovňa vo svojom rozhodnutí konštatovala, že otec má oproti zdravej osobe pokles schopnosti pracovať o 45 %. Zdravotný stav otca, podľa posúdenia lekára, teda nie je 100% prekážkou pri zamestnaní sa a dosahovaní aspoň minimálneho príjmu. Zo zistenej rodinnej situácie otca najviac možno vyvodíť, že matka otca vykonáva podnikateľskú činnosť, v obci kde otec býva prevádzkuje ranč s koňmi. Fotodokumentácia doložená do spisu zástupkyňou V. O. potvrdzuje, že je v schopnostiach otca vykonávať na ranči činnosť spojenú s koňmi. Je teda v jeho možnostiach privyrobiť si nejakú finančnú čiastku k priznanému invalidnému dôchodku.

7. Súd prvej inštancie neveril tvrdeniam otca o jeho majetkovej situácii, nakoľko viaceré jeho tvrdenia sa v súdnom konaní ukázali ako nepravdivé. Tvrdil, že nevlastnil žiadneho koňa, avšak svedeckou výpoveďou W. S. bolo preukázané, že otec vlastnil kobyľu G. a neskôr získal od tejto kobyly mláďa. Otec tvrdil, že jeho družka O. L. nevlastní žiadneho koňa, neskôr v konaní uviedol, že vlastní kobyľu Y. od roku 2009. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR do spisu pod sp. zn. 7C /128/2014 doručilo písomné vyhlásenie O. L. z júna 2014, podľa ktorého je vlastníkom troch koní (Y., F. W. I. P.). Rozporné boli aj tvrdenia ohľadom užívania osobného motorového vozidla. Otec v jednej zo svojich výpovedí uviedol, že nevlastní žiadne motorové vozidlo, len občas užíva vozidlo jeho matky. Správou z dopravného inšpektorátu však bolo preukázané, že jeho matka mala zaevidované vozidlo S. A. X. , ktoré však bolo vyradené z premávky od marca 2009. V priebehu súdneho konania, v septembri 2014, bola otcovi na základe Nálezu Ústavného súdu SR zo strany štátu vyplatená finančná suma 2.000,- eur. Preto konštatoval, že jeho finančná situácia sa získaním týchto prostriedkov zlepšila.

8. Súd prvej inštancie ustálil, že na strane dieťaťa nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného a na strane povinného rodiča, otca, mal za preukázané, že jeho možnosti a schopnosti dosahovať príjem, jeho majetkové pomery sú vyššie ako prezentovaný faktický stav, preto návrh otca na zníženie výživného zamietol.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 52 C.m.p.

10. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec O. O.. Uviedol, že napadnutý rozsudok má vady uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. Namietal, že z napadnutého

rozsudku sa nedá zistiť, aký skutkový stav súd zistil, t.j. ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. V bodoch 8 a 9 rozsudku súd prvej inštancie iba uviedol tvrdenia otca a matky bez toho, aby ich vyhodnotil. Ani z bodov 13 až 23 nie je zrejmé, aké skutkové závery vyvodil z konštatovania v uvedených bodoch. S poukazom na nález Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS/341/2012 zo 17.01.2013, ako aj s poukazom na článok 46 ods. 1 Ústavy SR tvrdil, že v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je uvedené, aký skutkový stav súd ustálil a aké právne závery z neho vyvodil. Nezaoberal sa tým, či sa zmenili pomery matky V. S.. Z odôvodnenia sa nedá zistiť, z ktorých dôkazov vychádzal keď skonštatoval, že návrh nie je dôvody a prečo nepovažoval zmenu za podstatnú. V konaní neboli tvrdené ani preukazované aké sú výdavky na potreby dieťaťa. Keďže V. dochádza do školy denne do A., čo nebolo preukázané, nešlo o žiadnu zmenu stavu, pretože aj na strednú školu dochádzala do A. a taký stav bol aj v pôvodnom konaní. Neboli vôbec posúdené schopnosti a možnosti rodičov z hľadiska veku, zdravotného stavu, kvalifikácie, možnosti uplatnenia a pod. Ani z konštatovania o prevádzkovaní ranča matkou otca, ani z fotodokumentácie bez iných dôkazov nemožno považovať záver súdu o schopnostiach otca vykonávať činnosť na ranči za vyplývajúcu z dôkazov. Zo samotných fotiek nevyplýva záver, z akého obdobia sú, že sú z ranča matky a že činnosť s koňmi by bol schopný vykonávať otec aj v pracovnom vzťahu. Súd nemá odborné vedomosti na posúdenie zdravotnej spôsobilosti, a preto také jeho konštatovanie nie je založené na zákonne vykonanom dôkaze. Aj keby matka navrhovateľa mala možnosť ho zamestnať a jeho zdravotný stav by to umožňoval, takú povinnosť nemá. Z odôvodnenia tiež nevyplýva, aké tvrdenia otca súd považoval za nepravdivé. Tiež neporovnal príjmy v porovnaní s príjmami deklarovanými v rozsudku z 21.01.2012, keď vtedy od exekútora mal 5.016,06 eur, z čoho súd vychádzal. V súčasnosti takýto príjem nemôže byť zohľadnený, a to ani pri zohľadnení sumy 2.000 eur. Navyše išlo o jednorazový príjem. Pritom rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/37/2012 zohľadnil matke V. vznik vyživovacej povinnosti k synovi F.. V napadnutom rozsudku však súd „vytýka“ otcovi narodenie dieťaťa. Vtedy otec nepreukázal, aby zo zdravotných dôvodov nebol schopný pracovať a dosahovať príjem a vzdal sa majetku predajom prevádzok potravín v C., A. a F.. Súčasný stav je odlišný, lebo v rozhodnom období otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k synovi P., nevzdal sa žiadneho majetku, nemal príjem 5.016,06 eur od exekútora, je uznaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať prácu o 45 %, bol v evidencii nezamestnaných a proti rozhodnutiu o jeho vyradení podal odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, nebolo sprostredkované zamestnanie u matky V., nebol zohľadnený jej zvýšený príjem a neboli preukázané žiadne zvýšené výdavky u dcéry V.. Došlo preto k podstatnej zmene pomerov iba u otca, a to znížením jeho príjmov a zvýšením výdavkov o ďalšiu vyživovanú osobu. Súd prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na nesprávne zistený skutkový stav. Rovnako z vykonaného dokazovania nevyplývalo konštatovanie, že matka V. mesačne uhrádza splátku 350 eur čerpanú ako pôžička na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Žiadna rekonštrukcia pritom nebola robená. Nie je jasné, aké sú zvýšené výdavky na školské potreby, cestovné, ani aké sú nevyhnutné výdavky rodičov. Z odôvodnenia nevyplývajú žiadne odôvodnené potreby dcéry, lebo tieto neboli preukázané. Súd najmä neprihliadal na zmenu pomerov u otca - navrhovateľa, čo nezohľadnil ani neodôvodnil. Rovnako je nesprávny aj výrok o trovách konania. Podľa otca rozsudok je nezákonný, v rozpore s ust. ZoR, ako aj C.s.p., navrhol ho preto zmeniť a znížiť výšku výživného primerane po zohľadnení zmeny pomerov a priznať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu otca dcéry D. sa nevyjadril ani Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý bol ustanovený pôvodne maloletej V. O. za opatrovníka do jej plnoletosti, ani samotná V., od plnoletosti zastúpená matkou V. S..

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 C.m.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

13. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné ma prednosť pre inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča

súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1,2,4,5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine).

14. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

15. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 75 ods. 1 a 3 Zákona o rodine).

16. Odvolací súd mal zato, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol. V celom rozsahu poukazuje na správne, zrozumiteľné, výstižné odôvodnenie napadnutého rozsudku, s čím sa v celom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. stotožňuje.

17. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle citovanej právnej úpravy pri zmene rozhodnutia o výške výživného je nevyhnutné zisťovať takú výraznú zmenu pomerov, či už na strane rodičov alebo dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodne právoplatne určeného výživného. Súd prvej inštancie správne porovnal pomery existujúce v čase posledného rozhodovania o výške výživného s pomermi, ktoré podľa otca sa výrazne zmenili a ktoré mali odôvodňovať zmenu rozhodnutia o výške výživného. V čase posledného rozhodovania o výške výživného otec bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur, pritom v súčasnosti mu bol priznaný invalidný dôchodok (od júna 2015) vo výške 104,40 eur. V čase predchádzajúceho rozhodovania bola V. študentkou strednej školy v A. a teraz je študentkou vysokej školy v A.. Otcovi dcéry sa dňa XX.XX.XXXX narodil syn P..

18. Odvolací súd z uvedeného môže ustáliť, že na strane otca došlo síce k zmene pomerov, ale takej, že má stály vyšší príjem ako pri rozhodovaní o výške výživného v roku 2012 a jeho družka sa narodil syn P., čím mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Je však nesporným, že dcéra V. začala študovať na vysokej škole, čím sa jej výdavky jednoznačne museli zvýšiť a to nielen v súvislosti s jej štúdiom, ale v súvislosti aj s jej pribúdajúcim vekom. Došlo u nej k zvýšeniu potrieb jednak na štúdium na vysokej škole a jednak na pokrytie všetkých životných nákladov. Je možné ustáliť, že na strane otca došlo k zmene pomerov tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, no na strane dcéry V. tiež došlo k zmene pomerov tým, že sa jej potreby zvýšili. Aj podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Otec dcéry V. žiadal znížiť výživné na sumu minimálneho výživného, ktoré je povinný uhrádzať aj rodič bez akéhokoľvek príjmu. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že otec dcéry V. má príjem z čiastočného invalidného dôchodku z dôvodu poklesu jeho schopností pracovať o 45 %. Teda zdravotný stav otca je taký, že v rozsahu 55 % je schopný vykonávať prácu. To, že prácu vykonáva je zrejme z obsahu spisu, a to aj z fotodokumentácie, podľa ktorej vykonáva prácu na ranči spojenú s koňmi. Ak otec tvrdí, že mu finančne vypomáha jeho matka, dá sa predpokladať, že ide o výpomoc, ktorá súvisí s prácou otca na ranči jeho matky. Otec tak nepriamo potvrdil, že za prácu na ranči dostáva od svojej matky financie.

19. Odvolací súd rovnako poukazuje aj na zistenia súdu prvej inštancie ohľadom tvrdení otca o jeho majetkovej situácii, ktoré boli vyvrátené v konaní. Tak otec, ako aj jeho družka sú majiteľmi koní, rovnako sa preukázalo ako nepravdivé aj tvrdenie otca, že nevlastní žiadne motorové vozidlo a jazdí na vozidle jeho matky, ktoré však bolo z premávky od marca 2009 vyradené.

20. Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením, že ak bola otcovi vyplatená na základe nálezu Ústavného súdu SR zo štátu finančná suma 2.000 eur v roku 2014, aby nešlo o jeho príjem, hoci je možné súhlasiť, že nejde o príjem pravidelný. Sumou 2.000 eur sa jednoznačne finančná situácia otca zlepšila, na čo pri rozhodovaní o jeho návrhu na zníženie výživného je nutne prihliadať.

21. Odvolací súd vychádzajúc zo zákonných ustanovení Zákona o rodine poukazuje aj na to, že hľadiskami určujúcimi rozsah vyživovacej povinnosti sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Pritom hranica výživného je daná samou spotrebnou povahou

výživného, v ktorej je potrebné uspokojovať aj rozumné ďalšie potreby dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a schopnosti povinného rodiča.

22. K odvolacím dôvodom otca V. je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci v zmysle ust. § 35 C.m.p. a vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, pričom správne aplikoval citovanú právnu úpravu. Nie je možné súhlasiť s tvrdením odvolateľa, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nedá zistiť skutkový stav, nakoľko súd prvej inštancie zisťoval skutočný stav veci v zmysle citovanej právnej úpravy. Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie o čom svedčí aj relatívne rozsiahly spis, ktorý má v súčasnosti cez 330 strán, vo veci boli produkované listinné dôkazy, boli vypočutí svedkovia, a bola do spisu predložená fotodokumentácia, z čoho súd prvej inštancie správne vyvodil záver o tom, že na strane otca nie sú dôvody na zníženie výživného tak, ako sa toho domáhal, aj keď otec namietal, že fotodokumentácia nepreukazuje rozhodné obdobie, ani to, že činnosť s koňmi by bol schopný vykonávať v pracovnom vzťahu. V tejto súvislosti mohol otec situácie zdokumentované vyvrátiť napr. dôkazmi popierajúcimi tvrdenia vyplývajúce z fotodokumentácie, čo však neurobil, iba ich popieral. Nie je tiež dôležité, na základe akého vzťahu je schopný otec si zabezpečiť finančné prostriedky, je podstatné to, že je schopný vykonávať hoci aj obmedzene určitú prácu, za ktorú dostáva finančnú odmenu. Vo vzťahu k vlastníctvu koní tak u otca, ako aj u jeho priateľky a matky jeho syna, súd prvej inštancie sa náležite vyjadril v bode 34 napadnutého rozsudku.

23. K zhrnutiu odvolacích dôvodov a preukazovaniu zmeny pomerov otca tvrdiac, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k synovi P. je potrebné uviesť, že je to pravda, ale pravdou je aj to, že na strane V. sa zvýšili jej výdavky v súvislosti s nástupom na štúdium na vysokú školu. K príjmu od exekútora, ktorý bol pri poslednom rozhodovaní o výške výživného vzatý do úvahy v rozsahu 5.016,06 eur odvolací súd uvádza, že v rozhodnom období otec ako mimoriadny príjem mal vyplatenú sumu 2.000 eur v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR, a to v septembri v roku 2014, čo nie je možné tiež nezvať do úvahy. Ak je uznaný za invalidného dôchodcu s poklesom schopnosti vykonávať prácu o 45 % znamená to, že jeho pracovná schopnosť predstavuje rozsah 55 %, čo podľa doteraz vykonaného dokazovania aj realizuje svojou prácou na ranči u svojej matky pri práci s koňmi, za čo mu aj sú vyplácané určité sumy, ktoré otec špecifikoval vo výške 100 až 200 eur mesačne, ktorými mu má jeho matka takto vypomáhať. Ak u matky dcéry V. došlo k nárastu jej príjmu, neoslobodzuje to otca V. prispievať na zvýšené výdavky dcéry V.. Aj keď v konaní neboli preukazované zvýšené výdavky dcéry V., vzhľadom už na skutočnosť, že je študentkou vysokej školy oproti predchádzajúcemu obdobiu, keď bola študentkou strednej školy, už sama o sebe nasvedčuje tomu, že sa jej výdavky museli zvýšiť.

24. K tvrdeniu otca, že nie je zrejmé, v čom by mal otec v predmetnej veci nehovoriť pravdu svedčí aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 05.05.2014 na č.l. spisu 68, keďže mu bolo uložené vrátiť dávky a príspevky vyplatené neprávom za obdobie celkom od 01.09.2013 do 31.12.2013.

25. Odvolací súd preto ustálil, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh otca na zníženie výživného zamietol. V konaní síce bolo preukázané, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, pritom však sa mu aj zvýšil príjem, ktorý sa stal pravidelným, naproti tomu tiež došlo k zvýšeniu potrieb na strane dcéry V., a to všetko bolo správnym dôvodom na zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného. Je nutné zdôrazniť, že otec podal návrh na zníženie výživného na sumu 26,65 eur počnúc dňom 01.11.2013, na ktorú sú zaväzovaní rodičia bez akéhokoľvek príjmu. Otec V. však evidentne príjem má, ako to bolo zistené a uvedené vyššie. Pri návrhu na zmenu rozhodnutia je nutné preukázať podstatnú zmenu pomerov u toho, kto tvrdí, čo v prejednávanom prípade u otca preukázané nebolo. Ak by boli podmienky na zníženie výživného u otca V., bolo by nutné zisťovať pomery u jeho matky, na ktoré by vyživovacia povinnosť mala prejsť.

26. Všeobecný súd nemusí v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutočný a právny základ rozhodnutia (porovnaj IV. ÚS/115/03, II. ÚS/76/07, I. ÚS/241/07 a 4Cdo/383/12).

27. Otec v odvolaní namietal aj výrok o trovách konania, ktorý súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 52 C.m.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle uvedeného ustanovenia súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania. Navyše otec v konaní nebol úspešný, preto o trovách konania vo vzťahu k nemu nebolo možné inak rozhodnúť.

28. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výrokoch vecne správne potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.